

Van huis uit...

GEBEDSNIEUWS VAN HET "MISSIONSTEAM" IN GÖDERSDORF, KÄRNTEN, OOSTENRIJK

75e Jaargang, oktober 2025

Afscheid van Adrie Zijp

10 juni 1935 - 22 september 2025

voor Adrie's leven danken in een gezegende dank- en gedenkdienst o.l.v. Fritz Kopp. Het was fijn dat er veel belangstelling was en ook verschillende familieleden uit Nederland aanwezig konden zijn. De teraardebestelling vond plaats op de begraafplaats van Finkenstein.

Levensloop

Adrie werd op 10 Juni 1935 in Amsterdam geboren. Toen Adrie's tweelingzus Bertie geboren was, zei de arts, terwijl hij zijn handen stond te wassen: „Het zóu kunnen zijn dat er nog iets komt...“ Dat „iets“ was Adrie. Met de geboorte van de tweeling telde het gezin Zijp 7 kinderen.

Sinds haar baby-jaren leed Adrie onder astma met ernstige benauwdheidsaanvallen. Vaak moest zij daarom school verzuimen, maar toch kon zij in 1952 de Mulo afsluiten.

Na WOII werden mensen van Duitse afkomst in de Oostblokstaten vervolgd en velen vluchtten naar Oostenrijk. Adrie's zus Gré († 2012) werkte sinds 1949 als zendelinge in de vluchtelingenkampen.

Adrie's levensmotto was:
Verblijdt u in de Here te allen tijde!
Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u!

Phil. 4,4

Adrie ging haar in 1955 en 1956 regelmatig helpen. Zij bezochten de kampen van Spittal tot Klagenfurt; verdeelden kleding van het Rode Kruis, verpleegden zieken en hielpen, waar dat maar mogelijk was. Zij boden de mensen niet alleen praktische hulp, maar wilden hen ook over *Hem* vertellen, die door Zijn vergeving onze zielen kan genezen en ons nieuwe levensmoed en kracht kan schenken: Jezus Christus.

Adrie (li) met Bertie

We willen u laten weten dat Adrie door de Heer is Thuisgehaald. Al eerder schreven wij, dat zij in juni 2024 in een verpleeghuis in St. Andrä bij Wolfsberg moest worden opgenomen en dat er na tien weken een plaats vrijkwam in Arnoldstein. Daar heeft zij nog een redelijk goede tijd mogen hebben. Op 9 september j.l. werd een ernstige bloedziekte geconstateerd; de precieze diagnose kon door Adrie's slechte conditie niet meer worden gesteld. Het was duidelijk, dat haar tijd op aarde spoedig ten einde zou lopen en op 22 september is Adrie overleden; werd zij letterlijk "over het lijden" heengetild in Gods heerlijkheid. Op 27 september mochten wij

Van huis uit...

In 1960 behaalde Adrie haar diploma aan een bijbelschool in Duitsland. Meteen daarna ging zij weer terug naar de *Holländische Mission* in Oostenrijk. In de loop der jaren emigreerden veel vluchtelingen of kregen de Oostenrijkse nationaliteit, waardoor de focus meer en meer op de Oostenrijkse bevolking kwam te liggen. Sinds 1962 bezat de *Holländische Mission* een zendingshuis in Müllnern; huis *Rehoboth*. Een wonder van God, dat de mogelijkheden vergrootte. Het team, dat intussen ontstaan was, werkte zonder salaris en het werk werd volledige door giften gedragen. De „Mission“ was interkerkelijk en het doel was niet, mensen uit hun kerkelijke bindingen los te maken, maar hen de weg tot God door Jezus Christus, Zijn Zoon te wijzen. Dat was ook altijd Adrie's overtuiging en zij had daarbij altijd oog voor de wereldwijde gemeente van Jezus.

Intussen deed het Oostenrijkse klimaat Adrie heel goed en het ging tot in de jaren 80 veel beter met haar.

Adrie hield talloze bijbelstudies en spreekbeurten. Zij was heel open, ook voor „nieuwe wegen“ en was bereid, nieuwe mogelijkheden voor ons werk te onderzoeken. Heel geïnteresseerd was zij ook in allerlei nieuwe technische ontwikkelingen.

Toen zij in 1995, als 60-jarige, als eerste persoon en eerste vrouw in Oostenrijk de studie *Biblisch Therapeutische Seelsorge* tot een goed einde bracht, schafte zij voor het schrijven van haar eindschrijving een laptop aan. Wij hadden in die tijd nog nauwelijks met het begrip „computer“

kennisgemaakt... Adrie werkte vele jaren met plezier op het gebied van zielszorg en levensadvies en velen zullen zich haar zo herinneren. Ook toen zij al de pensioensgerechtigde leeftijd had bereikt, voerde zij nog menig pastoraal gesprek.

In 2000 nam zij de leiding van het werk van Gré over.

In 2001 volgde de overgave van huis *Rehoboth* aan de jeugdorganisatie *Wort des Lebens* en het toen nog aanwezige team betrok het appartementenhuus aan de overkant van de weg, van waaruit het werk naar mogelijkheid nog voortgezet werd. Ons geestelijk thuis vonden wij toen in Arnoldstein.

Sinds 2018 voltrok zich bij Adrie een proces van een ernstiger wordende spraakstoring en dementie. Dat betekende ook een pijnlijk proces van langzaam afscheid nemen. Dat zij - na een leven met talloze gezondheidsproblemen - j.l. juni nog haar 90e verjaardag mocht vieren, was een bijzonder geschenk.

Herinneringen van Marie-Claire (Mixi) Sarbach

Op 22 september j.l. kwam een einde aan een 70-jarige vriendschap. Ik was 17 en Adrie 20, toen zij mij tot de Heer leidde. Toen ik 30 was kwam ik naar Kärnten, om samen met haar de Heer te dienen.

Natuurlijk zou ik heel veel uit die tijd kunnen vertellen, maar graag wil ik twee belangrijke gebeurtenissen uit deze tijd verwoorden.

Adrie en ik waren heel verschillend. Zij was rustig en ik tamelijk temperamentvol. Maar ik was vooral heel driftig en dat was voor mij en ook voor Adrie vaak een grote nood. Na zo'n aanval hilde ik vaak vreselijk. Op een dag zei Adrie: laten we dit heel bewust in gebed voor de Heer brengen en het vooral in Zijn hand leggen. Wij deelden een kamer en brachten deze nood samen in gebed. Nadat enige tijd voorbij gegaan was, zei Adrie op een dag tegen mij: "Mixi, heb je niets gemerkt?" En toen ik dat ontkende: "Je bent

niet meer driftig..." Mijn temperament bleef en ik kon ook nog "exploderen", maar die erge drift was en bleef weg!

Het tweede wat ik wil vertellen is nog maar pas geleden gebeurd. Ik ging elke donderdag en zaterdag naar Adrie in het verpleeghuis. Ik vond dat moeilijk, omdat ik nooit

wist wat mij te wachten stond omdat de mondelinge communicatie bijna onmogelijk was geworden. Eén van de laatste donderdagen zat Adrie in haar rolstoel in de gang. Een verpleegassistente zei tegen haar: "Adrie, je hebt bezoek." Zij draaide zich om en keek mij stralend aan. Dat was opeens weer

Met Marie-Claire

"mijn Adrie". Die hele bezoektijd was zij in balans en steeds weer lachte zij naar mij. Dit beeld van haar wil ik als herinnering bewaren.

Ik dank de Heer voor deze kostbare vriendschap. We hebben stormen beleefd, maar de Heer heeft Zijn overwinning gegeven!

Herinneringen van Josien Vletter

Toen ik in 1977 na een 17-urige treinreis met de Austria Express in Villach aankwam, stond Adrie mij daar op te wachten. Ik was 24 jaar en zou in de *Holländische Mission* gaan meewerken. Toen we in huis *Rehoboth* aankwamen zei Adrie: "Bel eerst je moeder maar even, om te zeggen dat je goed bent angekommen." Daarna wachtte er een lekkere maaltijd en leerde ik de andere medewerkers kennen.

De tijd in *Rehoboth* was een echte leerschool voor mij. Adrie was mijn chef en ook een heel warme persoonlijkheid. In de loop van de jaren werd zij mijn beste vriendin en de Heer heeft Adrie vaak voor mij gebruikt. Zo vaak heeft zij mij begrepen, bemoedigd, geholpen, getroost en ook gecorrigeerd, wanneer dat nodig was. Altijd maakte zij duidelijk: "De Heer zorgt voor ons...!"

Later werkten wij vaak samen aan evangelisatie-programma's, -kranten of -posters.

Toen in 2001 bij de overgave van huis *Rehoboth* aan *Wort des Lebens* voor ons het appartementenhuis werd gebouwd, ging het helemaal niet goed met Adrie's gezondheid. Zij dacht toen zelfs dat zij wel het overgaveproces had mogen begeleiden, maar dat zij zelf de verhuizing niet meer zou meemaken en al haar intrek in de hemelse woning bij de Heer genomen zou hebben. Dat zou echter nog 24 jaar duren...

In de nieuwbouw mocht ik Adrie praktisch terzijde staan, verzorgen en uiteindelijk verplegen. Dit heb ik ervaren als een groot voorrecht.

In oktober 2023 mochten we nog één keer samen naar Nederland reizen, zodat zij haar zuster Dieuwie en anderen ontmoeten kon. Dat was een heel bijzondere reis, waarover Adrie nog wekenlang sprak.

Ook op het laatste moeilijke gedeelte van haar aardse weg behield zij haar blik voor mensen en probeerde steeds weer met een glimlach contact met de verzorgsters en medebewoners te krijgen.

Nu heeft Adrie werkelijk haar woning bij de Heer betrokken. Voor altijd volkomenheid en vreugde in Zijn nabijheid. Hem zij alle eer!

**U zult zich verheugen met
onuitsprekelijke vreugde!**

1. Petr. 1,8 (uit het Duits)

De link naar de dankdienst
voor het leven van Adrie is nog
tot 1 november a.s. beschikbaar:

<https://ecmi.org/adrie>

Colofon

IGVC

St. IGVC Nederland

Dit gebedsnieuws is een uitgave van de
St. Internationale Gemeenschap van Christenen
In Nederland. Zij ondersteunt de
zendingsactiviteiten van het
„Missionsteam in Gödersdorf“

Secretariaat:

Joris Ivenslaan 18

1325 SP ALMERE

☎ 0575-521806

✉ contact@igvc.nl

🌐 www.igvc.nl

Penningmeester:

Ir. A. Buitenhuis

Giften-Legaten:

ING: NL69 INGB 0000 442747

De IGVC is een Algemeen Nut Beogende
Instelling (ANBI)

Adressen

Marie-Claire Sarbach

Hauptstrasse 72/1

9585 Gödersdorf

OOSTENRIJK

☎ 0043-4257-29458

Josien Vletter

Hauptstrasse 70/2

9585 Gödersdorf

OOSTENRIJK

☎ 0043-4257-29453

✉ mission-team.austria@aon.at

Van huis uit...